

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114220567
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1114220567.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: I. W., B.. XX.XX.XXXX, X. L. Š. XXXX/XX, Bratislava zastúpeného: JUDr. Vladimír Varinský, advokát, so sídlom Nám. SNP 13, Banská Bystrica proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 2.263,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.049,39 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,25% odo dňa 18.11.2013 do zaplatenia, všetko v lehote tridsať dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a.
Súd priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,1% .

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 19.11.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 263,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 2 049,39 € odo dňa 18.11.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobca žalobu zdôvodnil na tom skutkovom základe, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Čadci zo dňa 04.09.2010, ČVS: ORP-1244/SB-CA-2010 bolo voči nemu vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví, podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) a c) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť. Okresný prokurátor uznesením zo dňa 19.10.2010, č.k. Pv 801/2010-6, sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Následne si žalobca zvolil obhajcu JUDr. Zuzanu Smetanovú, ktorej dňa 16.12.2010 udelil splnomocnenie na jeho zastupovanie počas vedenia trestného konania. Po ukončení vyšetrovania bola dňa 25.02.2011 doručená Okresnému súdu v Čadci, Okresnou prokuratúrou v Čadci, obžaloba podaná voči osobe žalobcu.

Okresný súd v Čadci rozsudkom č. k. 3T/33/2011-111 zo dňa 16.05.2011 uznal žalobcu za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) a c) Trestného zákona. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/82/2011-147 zo dňa 05.10.2011 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Okresný súd v Čadci rozsudkom č. k. 3T/33/2011-160 zo dňa 17.01.2012 žalobcu spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie prokurátor.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/39/2010-195 zo dňa 16.05.2012 odvolanie zamietol.

Žalobca na základe vyššie uvedeného skutkového stavu, s poukazom na oslobodzujúce rozhodnutie Okresného súdu v Čadci, považuje uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Čadci zo dňa 04.09.2010, ČVS:ORP-1244/SB-CA-2010 za nezákonné rozhodnutie, v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a)

zákona č. 514/2003 Z.z. V súvislosti s uvedeným nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní, a s tým súvisiacim trestným stíhaním vedeným voči osobe žalobcu, má žalobca za to, že mu v príčinnej súvislosti s vydaním predmetného unesenia vznikla škoda vo výške 2 263,21 €.

Listom zo dňa 14.05.2013 označeným "Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej v trestnom konaní", v súlade s ustanovením § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal žalobca o predbežné prerokovanie nároku Ministerstvo spravodlivosti SR, Ministerstvo vnútra SR a Generálnu prokuratúru SR avšak s negatívnym výsledkom.

2. Žalovaná (v čase podania žaloby), konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR, podaním doručeným súdu dňa 10.09.2014 uviedla, že v danom prípade je orgánom štátu, ktorý má v jeho mene konať Generálna prokuratúra SR. Nad rámec uvedené uviedla, že je potrebné skúmať okolnosti za ktorých došlo k vzneseniu obvinenia voči osobe žalobcu, nakoľko nie je možné každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok, považovať za nezákonné rozhodnutie (rozhodnutie ÚS ČR, sp. zn. III ÚS 165/02, I ÚS 3026/07, I. ÚS 1869/09). Žalovaná zastúpená MS SR konštatovala, že s ohľadom na skutkové okolnosti posudzované orgánmi činnými v trestnom konaní, pred vznesením obvinenia voči osobe žalobcu, bolo zrejmé, že žalobca si svojim (prinajmenšom neuváženým) konaním zaviniť vydanie uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe sám, preto mu nárok na náhradu škody nevznikol. Vo vzťahu k uplatňovanej skutočnej škode žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal vznik škody, jej výšku ani príčinnú súvislosť s trestným stíhaním. Žalovaná taktiež namietla, že trovy predbežného prerokovania nároku nie sú súčasťou trov konania. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na priznanie príslušenstva žalovanej pohľadávky žalovaná uviedla, že výška náhrady škody závisí od rozhodnutia súdu a žalovaná sa nemohla dostať do omeškania so zaplatením uplatneného nároku na náhradu škody.

3. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 20.10.2014 uviedol, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, resp. k oslobodeniu spod obžaloby z dôvodu, že výsledky trestného konania ukazujú, že nejde o trestný čin znamená to, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia, preto nárok na náhradu škody spôsobenej vznesením obvinenia sa musí posudzovať ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Súd v tomto konaní nie je príslušný zaoberať sa otázkou zákonnosti, príp. nezákonnosti rozhodnutia.

4. Na výzvu súdu žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.04.2015 označil ako orgán konajúci v mene odporcu Generálnu prokuratúru SR.

5. Podaním doručeným súdu dňa 22.05.2015 žalovaná konajúca prostredníctvom Generálnej prokuratúry SR žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zároveň uviedla, že nie je oprávnená konať v mene Slovenskej republiky s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z.

V prejednávanej veci má žalovaná za to, že nezákonné rozhodnutie neexistuje z dôvodu, že nie sú splnené predpoklady uvedené v ustanovení § 6 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže zákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia bola potvrdená i prokurátorom, pričom s odkazom na citovanú judikatúru by aj v prípade existencie nezákonného rozhodnutia nebolo možné dospieť k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody, keďže vznesenie obvinenia, vedenie trestného stíhania a jeho dĺžku trvania zaviniť sám žalobca.

6. Podaním doručeným súdu dňa 25.09.2015 žalovaná konajúca prostredníctvom Generálnej prokuratúry SR opätovne poukazovala na skutočnosť, že nie je oprávnená konať v mene SR, keďže na strane prokurátora nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, preto žiadala, aby súd vo veci konal v mene žalovanej s Ministerstvom spravodlivosti SR.

Žalovaná zastúpená Generálnou prokuratúrou SR namietala nielen nárok na náhradu škody titulom nároku na náhradu škody spočívajúcej v trovách právneho zastúpenia a nákladov spojených s účasťou žalobcu na jednotlivých procesných úkonoch, namietla aj uplatňovaný nárok žalobcu v časti nákladov na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody.

7. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 6C 67/2014-464 dňa 19.4.2016 tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanej zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

8. Súd prvej inštancie v rozsudku (ktorý bol následne uznesením Krajského súdu v Bratislave zrušený) uviedol, že extenzívnym výkladom zákona č. 58/1969 Zb. ako aj zákona č. 514/2003 Z.z. možno uviesť, že zastavenie trestného stíhania ako aj oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k nim došlo z určitých dôvodov, a to v podstate preto, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol

potvrdený. V danom prípade však uvedený záver nemôže byť prijímaný absolútne a bezvýhradne. Súd prvej inštancie uviedol, že za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. každé vznesenie obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného, resp. obžalovaného, bez posúdenia a zohľadnenia osobitostí trestného prípadu.

Súd na základe obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-1244/SB-CA-2010 (ktorý sa stal po podaní obžaloby súčasťou súdneho spisu sp. zn. 3T 33/2011 vedeným OS Čadca) prijal záver, že na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia orgánmi činnými v trestnom konaní voči žalobcovi boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, a z tohto dôvodu nebolo príslušnou prokuratúrou zrušené v konaní o sťažnosti. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existovala z doposiaľ v trestnom konaní vykonaného dokazovania (výpoveď poškodeného, lekárske správy, výsluchy svedkov) pravdepodobnosť o tom, že skutok sa stal tak ako bolo uvedené, ako i skutočnosť, že obvinený (žalobca) udieral K. Y. teleskopickým obuškom a spôsobil mu zranenia, ktoré si vyžadovali ošetrovanie a následnú hospitalizáciu. Po vyhodnotení všetkých dôkazov, že zistený skutkový stav veci vzbudzoval dôvodné pochybnosti o vine žalobcu a nebolo možné vykonať iné dôkazy, ktoré by vyvrátili dôvodné pochybnosti, bola podaná voči osobe žalobcu obžaloba. Žalobca až po zrušení odsudzujúceho rozsudku bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že konanie žalobcu napĺňalo znaky konania v nutnej obrane. V tejto súvislosti súd odkázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013.

Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že za zisteného skutkového a právneho stavu, osobitosti prejednávaneho prípadu by priznanie uplatneného nároku na náhradu škody žalobcovi bolo v rozpore s dobrými mravmi ako súhrnom etických, všeobecne uznávaných a udržiavaných zásad, ktorých zohľadnenie dovoľovalo súdu rozhodovať praeter legem, alebo dokonca až contra legem.

K námietke žalovanej, že v prejednávanej veci Generálna prokuratúra SR nie je orgánom zastupujúcim štát, súd v rozsudku námietku vyhodnotil ako nedôvodnú (otázka subjektu zastupujúci žalovanú v prejednávanej veci nebola sporná počas celého nasledujúceho konania).

V danom prípade, keďže predmetom konania je rozhodnutie v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z., je orgánom zastupujúcim štát od 1. januára 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

V tomto kontexte súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 6/2016, podľa ktorého ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f) <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='412/2012%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je od 1. januára 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihladne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. októbra 2015 sp.zn. 8 Cdo 289/2014 <aspi://module='JUD'&link='JUD1723437SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>)

9. Odvolací súd uznesením č. k. 8Co/278/2016 - 507 zo dňa 14.11.2017 rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 6C67/2014-464 zo dňa 19.4.2016 zrušil. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že dospel k záveru, že treba vychádzať z toho, že v danej veci bola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia orgánu štátu, konkrétne uznesenia o vznesení obvinenia proti žalobcovi, ktoré bolo potrebné považovať za rozhodnutie zrušené pre nezákonnosť, ako to má na mysli ustanovenie § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Odvolací súd zdôraznil, že v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR (R 70/1994), ktorej závery doposiaľ neboli prekonané, že ten, kto bol spod obžaloby oslobodený má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, keď oslobodenie spod obžaloby má vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Odvolací súd uviedol, že súdna prax pri prijatí uvedených záverov sledovala potrebu odčinenia majetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti fyzickej osobe, keď nemožno od obvineného spravodlivo požadovať, aby znášal materiálne dôsledky rozhodnutia o vznesení obvinenia v podobe vynaložených trov na svoju obhajobu v prípade,

ak sa neskôr ukázalo vznesené obvinenie nesprávnym a trestné stíhanie sa skončilo tak, že na neho treba pozeráť ako na nevinného. Odvolací súd konštatoval, že hoci rozhodnutie vychádzalo z právnej úpravy zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, jeho právne závery sú plne aplikovateľné aj v prípade právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004 (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009). Odvolací súd uviedol, že s poukazom na uvedené potom nemohol obstáť záver súdu prvej inštancie, že nie sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu, nakoľko žiadne z rozhodnutí vydaných v rámci trestného konania v prípravnom konaní nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť, keď aktuálna rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, vrátane Najvyššieho súdu SR, zotrváva na záveroch vyplývajúcich z rozhodnutia uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod R 70/1994 a zákonom stanoveným postupom (revíziou pôvodného záveru uverejnením v Zbierke) k prehodnoteniu doterajšej ustálenej judikatúry doposiaľ nedošlo, a ani odvolací súd na odklon od nej nenašiel žiadny dôvod. V tejto súvislosti nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú argumentáciu žalovanej, ktorá (zhodne so súdom prvej inštancie) poukazovala na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. II. ÚS 163/2013. V predmetnom konaní na Ústavnom súde bola totiž predmetom posúdenia predovšetkým otázka premlčania uplatnených nárokov a preto tiež so zreteľom na odlišný skutkový základ danej veci, vyslovené závery nie je možné v preskúmvanej veci bez ďalšieho aplikovať.

Odvolací súd sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol aj z dôvodu konania žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd konštatoval, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že žalobca pri uplatnení svojho práva na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. v danej veci postupoval v rozpore s dobrými mravmi, a to za stavu, keď sú v preskúmvanej veci vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený, splnené všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania a podaním obžaloby proti jeho osobe, a ktorú v tomto spore uplatnil titulom náhrady nákladov vynaložených na trovy obhajoby v trestnom konaní.

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil záväzný právny názor (§ 391 ods. 2 CSP), podľa ktorého žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi v súvislosti s vedením trestného stíhania proti jeho osobe, pričom uplatnenie práva žalobcom v tomto spore nemožno bez ďalšieho považovať ani za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

Úlohou súdu prvej inštancie, v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, bolo opätovne meritórne posúdiť dôvodnosť podanej žaloby, a to najmä z hľadiska opodstatnenosti výšky uplatnenej náhrady škody so zreteľom na účelnosť vynaložených trov obhajoby i existenciu príčinnej súvislosti medzi trestným konaním a vynaloženými nákladmi.

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení jednoznačne konštatoval, že uznesenie o vznesení obvinenia voči osobe žalobcu je v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR potrebné považovať za nezákonné rozhodnutie, keďže žalobca bol spod obžaloby oslobodený.

10. Úlohou súdu prvej inštancie (po zrušení zamietajúceho rozsudku) bolo počas konania skúmať výšku škody, ktorá žalobcovi v súvislosti s trestným konaním vedeným voči jeho osobe vznikla, účelnosť vynaložených finančných prostriedkov v súvislosti s poskytnutím právnej pomoci žalobcovi zvolenou právnou zástupkyňou, ako aj účelnosť nákladov vynaložených žalobcom, existenciu príčinnej súvislosti medzi vydaným nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi a vynaloženými nákladmi žalobcom počas vedenia trestného konania.

11. Z výsluchu žalobcu a z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T 33/2011, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis mal súd preukázané, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Čadci zo dňa 04.09.2010, ČVS:ORP-1244/SB-CA-2010 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) a c) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť. Okresný prokurátor uznesením zo dňa 19.10.2010, č. k. Pv 801/2010-6, sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Dňa 25.02.2011 Okresná prokuratúra v Čadci podala na Okresný súd v Čadci obžalobu. Okresný súd v Čadci rozsudkom č. k. 3T/33/2011-111 zo dňa 16.05.2011 uznal žalobcu za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) a c) Trestného zákona. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/82/2011-147 zo dňa 05.10.2011 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Okresný súd v Čadci rozsudkom č. k. 3T/33/2011-160 zo dňa 17.01.2012 žalobcu

spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie prokurátor. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/39/2010-195 zo dňa 16.05.2012 odvolanie zamietol. Rozhodnutie v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/39/2012-195 zo dňa 16.05.2012, nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2012.

Uvedený skutkový stav nebol medzi stranami sporu sporný. Existenciu nezákonného rozhodnutia ustálil odvolací súd v citovanom zrušujúcom uznesení, keď jednoznačne uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia voči osobe žalobcu vzhľadom na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, je potrebné považovať za nezákonné rozhodnutie z dôvodu, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Súd mal za preukázané splnenie povinnosti uvedenej v § 15 ods. 1 cit. Zákona a to predbežné prerokovanie nároku žalovanou.

12. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, za splnenia podmienky využitia riadnych opravných prostriedkov a zrušenia nezákonného rozhodnutia.

Nárok na náhradu škody uplatnenú žalobcom vychádzal z nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia.

Žalovaná aj po zrušení rozsudku odvolacím súdom zotrvala na skutkových a právnych stanoviskách prezentovaných v písomných vyjadreniach doručených súdu v rámci prípravy pojednávania a v prednesoch počas vedenia konania pred zrušením rozsudku. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

Súd pri predbežnom posúdení nároku uplatneného žalobcom v prejednávanej veci konštatoval, v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, že má preukázanú existenciu nezákonného rozhodnutia, súd mal za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím, no výšku uplatneného nároku na náhradu škody súd uviedol, že za preukázanú v celom rozsahu nepovažuje.

13. Uplatnený nárok žalobcu v sume 2 263,21 € predstavuje súčet nárokov, a to konkrétne nákladov spojených s úhradou trov obhajoby žalobcom zvolenej právnej zástupkyňi v trestnom konaní v sume 1710,66 €, nákladov spojených s cestami žalobcu súvisiacimi s jeho účasťou na jednotlivých procesných úkonoch vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi v sume 338,73 € a nákladov spojených s uplatňovaným náhrady trov právneho zastúpenia v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody v sume 213,82 €.

14. Žalobca v rámci trestného konania využil svoje právo priznané mu Trestným poriadkom a na zastupovanie svojej osoby udelil splnomocnenie advokátke JUDr. Zuzane Smetanovej dňa 16.12.2010, ktorá žalobcu počas vedenia trestného konania zastupovala. Právna zástupkyňa žalobcovi doručila vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v prejednávanej veci vedenej Okresným súdom Čadca sp. zn. 3T 33/2011, vo výške 1710,66 €.

Rozsah poskytnutej právnej pomoci zvolenou právnou zástupkyňou žalobcovi počas trvania trestného konania súd preskúmal na návrh právneho zástupcu žalobcu vykonaním dokazovania - čítaním obsahu pripojeného spisu z Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T 33/2011, súčasťou ktorého je aj vyšetrovací spis - na pojednávaní konanom dňa 10.6.2020.

Súd taktiež oboznámil prítomné strany sporu na pojednávaní konanom dňa 10.6.2020, že právna zástupkyňa žalobcu bola registrovaná ako platiteľ dane z pridanej hodnoty v rokoch 2010, 2011 a v roku 2012 do 30.9.2012, kedy bola právnej zástupkyňi žalobcu ako daňovému subjektu registrácia na dani z pridanej hodnoty zrušená. Informácie boli poskytnuté súdu Daňovým úradom Banská Bystrica listom zo dňa 22.3.2016, doručeným súdu dňa 1.4.2016.

Súd taktiež oboznámil strany sporu na pojednávaní dňa 10.6.2020 o skutočnosti, že zvolená právna zástupkyňa žalobcu bola v čase poskytovania právnej služby žalobcovi počas vedenia trestného konania evidovaná ako vlastníčka a držiteľka motorového vozidla TOYOTA RAV 4, X. XXX S.. Uvedené informácie boli súdu oznámené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru SR, Okresným dopravným inšpektorátom v Banskej Bystrici listom zo dňa 17.3.2016, doručeným súdu dňa 24.3.2016.

Súd konštatuje na základe vykonaného dokazovania, že právna zástupkyňa poskytla žalobcovi nasledovné úkony právnej služby: dňa 16.12.2010 prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom, odmena za jeden úkon právnej služby bola vyhláškou č. 655/2004 Z.z. určená na sumu 60,11 €, dňa 22.12.2010 nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu, za tento úkon si právna zástupkyňa žalobcu cenu poskytnutého právneho úkonu právnej služby nevyúčtovala. Právna zástupkyňa žalobcu si vyúčtovala hotové výdavky k právnemu úkonu zo dňa 16.12.2010 - režijný paušál vo výške 7,21 €, vo vzťahu k právnemu úkonu nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu právna zástupkyňa si účtovala cestovné náklady - konkrétne cesta Banská Bystrica - Stará Bystrica a späť vo výške 165,06 €, stratu času (8 x polhodina po 12,02 €) v sume 96,16 €. Hotové výdavky za rok 2010 boli účtované právnou

zástupkyňou žalobcu v sume 172,27 €, k tejto sume právna zástupkyňa žalobcu prirátala daň z pridanej hodnoty vo výške 19% v sume 44,15 €. Odmena, hotové výdavky vrátane DPH za rok 2010 boli právnu zástupkyňou vyúčtované v celkovej sume 276,53 €. Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby za rok 2010 podľa ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb bola určená na sumu 60,11 €, režijný paušál bol ustálený vo výške 7,21 €, DPH bola ustálená vo výške 19%.

Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby za rok 2011 podľa ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb bola vo výške 61,75 €, režijný paušál bol ustálený na sumu 7,41 € a DPH bola určená vo výške 20%.

Právna zástupkyňa žalobcu za rok 2011 si vyúčtovala odmenu za úkony právnej služby v celkovej výške 308,75 €, a to konkrétne za úkon právnej služby - 24.01.2011 účasť na záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu v sume 61,75 €. Dňa 17.03.2011 spísanie a podanie odporu proti trestnému rozkazu Okresného súdu v Čadci zo dňa 28.02.2011, č. k. 3T 33/ 2011 - 78 v sume 61,75 €. Dňa 16.05.2011 zastúpenie na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom v Čadci od 8.40 hod. - do 11.30 hod., od 12,07 hod. - do 13,30 hod. (v podstate išlo o 2 úkony právnej služby) podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v celkovej sume 123,50 €. Dňa 16.08.2011 spísanie a podanie dôvodov odvolania proti rozsudku Okresného súdu v Čadci zo dňa 16.05.2011, č.k. 3T 33/ 2011- 111 v sume 61,75 €. Odmena za právne služby za rok 2011 bola účtovaná právnu zástupkyňou žalobcu v celkovej sume 308,75 €. Hotové výdavky boli účtované k piatim úkonom právnej služby - režijný paušál po 7,41 € v celkovej sume 37,05 €. Právna zástupkyňa žalobcu si účtovala aj cestovné náklady v súvislosti s úkonom právnej služby, ktorý bol realizovaný dňa 24.01.2011 cesta Banská Bystrica - Stará Bystrica a späť vo výške 168,96 €, strata času bola účtovaná v sume 98,80 € (8 x polhodina po 12,35 €). Cestovné náklady v súvislosti s úkonom právnej služby realizovaného právnu zástupkyňou žalobcu dňa 16.05.2011 si účtovala právna zástupkyňa žalobcu cestovné náklady za cestu Banská Bystrica - Čadca a späť v sume 167,45 €, stratu času si účtovala vo výške 98,80 € (8 x polhodina po 12,35 €). Celkovo hotové výdavky za rok 2011 boli účtované právnu zástupkyňou žalobcu vo výške 373,46 €. Daň z pridanej hodnoty bola účtovaná za úkony právnej služby, za rok 2011 vo výške 136,44 €. Odmena a hotové výdavky vrátane DPH za rok 2011 bola účtovaná právnu zástupkyňou žalobcu vo výške 818,65 €.

Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby za rok 2012 podľa ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb bola stanovená na sumu 63,58 €, režijný paušál bol ustálený na sumu 7,63 €, DPH bola ustálená na výšku 20%.

Právna zástupkyňa v roku 2012 si účtovala odmenu za tri úkony právnej služby - konkrétne dňa 17.01.2012 zastúpenie žalobcu na hlavnom pojednávaní v konaní pred Okresným súdom v Čadci v sume 63,58 €. Dňa 02.04. 2012 spísanie a podanie vyjadrenia k odvolaniu Okresnej prokuratúry v Čadci zo dňa 12.03.2012, č. k. P 801 /2010-34 v sume 63,58 €. Dňa 16.05.2012 zastúpenie žalobcu na verejnom zasadnutí o odvolaní prokurátora pred Krajským súdom v Žiline v sume 63,58 €. Odmenu za právne služby za rok 2012 právna zástupkyňa žalobcu vyúčtovala v celkovej výške 190,74 €. Hotové výdavky - režijný paušál za rok 2012 si vyúčtovala právna zástupkyňa žalobcu v spojitosti s tromi úkonmi právnej služby po 7,63 €, celkovo v sume 22,89 €. Cestovné náklady súvisiace s realizáciou úkonu právnej služby dňa 17.01.2012 právna zástupkyňa vyúčtovala za cestu Banská Bystrica - Čadca a späť v sume 170,31 €, stratu času v sume 101,68 € (8 x polhodina po 12,71 €). V súvislosti s úkonom právnej služby, ktorý právna zástupkyňa žalobcu realizovala dňa 16.05.2012 si účtovala cestovné náklady za realizáciu cesty Banská Bystrica a Žilina a späť vo výške 128,96 €, strata času bola účtovaná právnu zástupkyňou žalobcu vo výške 76,26 € (6 x polhodina po 12,71 €). Spolu hotové výdavky za rok 2012 boli právnu zástupkyňou žalobcu účtované v sume 332,16 €. Daň z pridanej hodnoty bola účtovaná vo výške 20 %, čo predstavovalo sumu 102,58 €. Odmena a hotové výdavky vrátane DPH za rok 2012 bola právnu zástupkyňou žalobcu účtovaná v sume 615,48 €. Spolu odmena a hotové výdavky vrátane DPH za roky 2010, 2011, 2012 predstavovali sumu 1 710,66 €.

Z listinných dôkazov - vkladových listov a poštových poukážok doručených žalobcom súdu spolu so žalobou vyplýva, že zvolenej právnej zástupkyňi bola zaplatená celkovo suma vo výške 2 172,29 €. Pre vysvetlenie žalobca v žalobe uviedol, že suma prevyšujúca sumu 1 710,66 € (suma 416,63 €) predstavuje odmenu za právne služby poskytnuté zvolenou právnu zástupkyňou žalobcu v inej právnej veci a tejto náhrady (v sume 416,63 €) sa žalobca v prejednávanej veci nedomáha.

Výdavky v sume 1 710,66 € vznikli žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, ktoré bolo vydané v trestnom konaní vedeného voči osobe žalobcu, výsledkom ktorého bolo oslobodenie žalobcu spod obžaloby.

Rozsah poskytnutej právnej pomoci zvolenou právnou zástupkyňou žalobcu a výška vyúčtovanej odmeny právnou zástupkyňou žalobcu stranami sporu nebola sporná.

Z výsluchu žalobcu a svedkov rodičov žalobcu a z obsahu listinných dôkazov mal súd preukázané, že trovy právneho zastúpenia boli zaplatené zvolenej právnej zástupkyni tak, že časť trov zaplatila zvolenej právnej zástupkyni matka žalobcu Anna Klučková v sume 1 464,05 € zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM rodičov žalobcu a sumu 246,61 € zaplatil žalobca, čo je zrejmé z obsahu listinných dôkazov - vkladových lístkov a z obsahu poštovej poukážky doručených žalobcom súdu spolu so žalobou.

Z výsluchu žalobcu, ako aj jeho rodičov počas vedenia konania mal súd preukázané, že žalobca platby realizované matkou v prospech zvolenej právnej zástupkyne rodičom vrátil.

Žalobca túto skutočnosť potvrdil počas jeho výsluchu na pojednávaní konanom dňa 12.01.2015 ako aj po zrušení rozsudku na pojednávaniach realizovaných súdom dňa 9.3.2020 a 10.6.2020.

Žalobca uviedol, že v čase vznesenia obvinenia mal 18 rokov a brigádoval. Žalobca si získané finančné prostriedky z brigád odkladal a následne z takto usparených finančných prostriedkov rodičom nimi zaplatené finančné prostriedky zvolenej právnej zástupkyni vrátil.

Žalobcom tvrdený skutkový stav potvrdil otec žalobcu H. W., ktorý v konaní bol vypočutý ako svedok na pojednávaní konanom dňa 14.09.2015, ktorý na pojednávaní uviedol, že syn (žalobca) platil trovy advokáta, žalobca finančné prostriedky získaval z brigád. Svedok uviedol, že ak žalobca nemal finančné prostriedky, tak si ich požičal od rodičov (svedka H. W. H. T. W., poznámka súdu), hlavne od matky z dôvodu, že svedok bol v rozhodnom období v zahraničí, ktoré žalobca aj vrátil. Svedok uviedol, že išlo o približne sumu 2 000,- €. Svedkyňa H. W. na pojednávaní konanom dňa 02.11.2015 uviedla, že náklady spojené s obhajobou zaplatil žalobca, svedkyňa však uviedla, že keď žalobca nemal peniaze, tak trovy obhajoby zaplatila za žalobcu, no žalobca peniaze následne svedkyňi vrátil.

Žalobca sa zúčastňoval procesných úkonov počas vedenia trestného konania, čo taktiež súd mal preukázané z obsahu trestného spisu súčasťou, ktorého je aj vyšetrovací spis. Žalobca sa týchto úkonov zúčastnil osobne a tým, že miesto bydliska žalobcu je Bratislava a trestné stíhanie bolo vedené Okresným súdom Čadca na procesné úkony sa žalobca dostavil za použitia osobného motorového vozidla, ktoré mu bolo darované rodičmi. V rozhodnom období mal žalobca už vodičský preukaz. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z výsluchu žalobcu realizovaného na pojednávaní konanom dňa 12.1.2015, ako aj z výsluchu rodičov žalobcu, a to konkrétne otca žalobcu H. W., ktorého výsluch bol realizovaný na pojednávaní konanom dňa 14.09.2015, svedok uviedol, že synovi, keď mal 18 rokov prenechali do užívania osobné motorové vozidlo Ford Focus. Svedok uviedol, že žalobca si vyúčtoval v rámci trestného konania za použitie motorového vozidla sumu len vo vzťahu k jeho účasti na procesných úkonoch. Matka žalobcu H. W., ktorej výsluch ako svedka bol realizovaný na pojednávaní konanom dňa 02.11.2015 uviedla, že žalobca sa procesných úkonov zúčastňoval za použitia osobného motorového vozidla, ktoré žalobcovi darovali, keď mal 18 rokov.

Žalobca si v súvislosti s použitím osobného motorového vozidla vyúčtoval cestovné náklady v sume 338,73 €, ktorá suma predstavuje náklady spojené s cestovaním žalobcu na jednotlivé procesné úkony v trestnej veci. Žalobca uviedol, že cestovné náklady mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní, ak by voči žalobcovi nebolo vznesené obvinenie, ktoré sa neskôr ukázalo ako nezákonné, nebol by nútený osobne sa zúčastňovať nariadených úkonov orgánmi činnými v trestnom konaní, vzhľadom na vzdialenosť OČTK od jeho bydliska za použitia osobného motorového vozidla.

Súd na základe oboznámenia sa s obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Čadca zistil, že žalobca sa zúčastnil hlavného pojednávania, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom v Čadci dňa 16.05.2011, v tejto súvislosti absolvoval cestu z Bratislavy do Čadce a späť, išlo o vzdialenosť 460 kilometrov, základná náhrada bola žalobcom účtovaná 0,183 €/km, kombinovaná spotreba podľa technického preukazu bola 5,2 l /100 kilometrov, cena pohonných hmôt bola účtovaná v sume 1,354 €/liter, celkovo žalobcovi vznikli náklady 116,57 €. Dňa 17.01.2012 sa žalobca zúčastnil hlavného pojednávania konaného pred Okresným súdom v Čadci. Realizoval cestu osobným motorovým vozidlom z Bratislavy do Čadce a späť, išlo o vzdialenosť 460 kilometrov, základná náhrada bola žalobcom účtovaná 0,183 €/km, kombinovaná spotreba podľa technického preukazu bola 5,2 liter/100 km, cena pohonných hmôt bola žalobcom zaplatená v sume 1,413 € za liter. Náklady na uvedenú cestu predstavovali celkovo sumu 117,98 €. Dňa 16.05.2012 sa žalobca zúčastnil na verejnom zasadnutí o odvolaní, ktoré bolo realizované pred Krajským súdom v Žiline. Žalobca absolvoval v tejto súvislosti

cestu z Bratislavy do Žiliny. Vzdialenosť bola 404 km, základná náhrada podľa technického preukazu bola 0,183 €/km, kombinovaná spotreba podľa technického preukazu bola 5,2 l/100 km, cena pohonných hmôt bola žalobcom zaplatená v sume 1,440 €/liter. Náklady na cestu boli žalobcom reálne vyplatené v celkovej sume 104,18 €. Žalobca pri vyúčtovaní cestovných nákladov súdu predložil fotokópiu osvedčenia o evidencii vozidla číslo 787188 a zápisnice z uvedených úkonov obsahom ktorých preukazoval účasť na procesných úkonoch.

Žalobca si uplatnil žalobou aj nárok v sume 213,82 €, ktorá suma predstavuje trovy súvisiace s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody spôsobenej žalobcovi v trestnom konaní. Táto suma predstavuje odmenu titulom trov právneho zastúpenia.

15. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (platného a účinného ku dňu vydania nezákonného rozhodnutia), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, písm. e/ cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 cit. zákona ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 cit. zákona ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 cit. zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 cit. zákona, ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody

alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 3 cit. zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa ustanovenia § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka (Ďalej OZ) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods.2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom listinných dôkazov - uznesením Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 801/10-6 zo dňa 19.10.2010, obžalobou zo dňa 24.02.2011, rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/33/2011-160 zo dňa 17.01.2012, uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/39/2012-195 zo dňa 16.05.2012, oboznámením sa s obsahom vkladových listov potvrdzujúcich zaplatenie trov právneho zastúpenia v hotovosti na účet žalobcom zvolenej právnej zástupkyňi - vkladový list zo dňa 22.05.2011, 03.04.2012, 27.12.2010, poštovým poukazom zo dňa 13.10.2011, poštovým poukazom zo dňa 28.12.2011, žiadosťou o predbežné prejednanie nároku, pripojeným spisom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/33/2011, ktorého obsah súd oboznamoval na pojednávaní konanom dňa 10.6.2020 za účelom zistenia rozsahu realizovaných úkonov právnej služby zvolenou právnou zástupkyňou žalobcu na procesných úkonoch, počas vedenia trestného konania a v súvislosti s preukázaním účasti žalobcu na jednotlivých procesných úkonoch vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní. V pôvodnom konaní boli realizované výsluchy žalobcu, svedka H. W., svedkyne H. W.. Následne po zrušení rozsudku odvolacím súdom žalobca doplnil svoje ústne prednesy na pojednávaní konanom dňa 10.6.2020.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania prehodnotil predbežné právne posúdenie veci a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre priznanie uplatneného nároku žalobcom v súvislosti s vyplatenými trovami právneho zastúpenia zvolenej právnej zástupkyňi žalobcu, ktorá v prospech žalobcu realizovala úkony právnej pomoci počas vedenia trestného konania, a to v sume 1 710,66 €, ktorá suma, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, bola v celosti zaplatená z finančných prostriedkov, ktoré žalobca získal z brigád a ktoré vrátil svojim rodičom až na sumu 246,61 €, ktorú sumu zaplatil žalobca poštovou poukázkou zvolenej právnej zástupkyňi. Súd považoval za dôvodne uplatnený nárok žalobcom na náhradu škody aj vo výške 338,73 €, ktorá suma predstavuje cestovné náklady spojené s osobnou účasťou žalobcu na procesných úkonoch počas vedenia trestného konania.

Súd skúmal, či tieto uplatnené a súdom priznané trovy boli vynaložené účelne. Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že tieto trovy, ktorých náhradu si žalobca voči žalovanej uplatnil, boli vynaložené účelne a boli účtované v správnej výške, čo žalovaná ani počas vedenia konania nenamietala.

V danom prípade súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikla majetková škoda v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, keďže v trestnom konaní, ktoré sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, bol zastúpený obhajcom, ktorý v prospech žalobcu vykonával úkony právnej služby. Žalobca využil svoje ústavné právo na kvalifikovanú obhajobu, pričom je irelevantné, či išlo o prípad nutnej obhajoby alebo zvoleného obhajcu. Práve vznesenie obvinenia a následné pokračovanie v trestnom konaní po podaní obžaloby boli priamou a bezprostrednou príčinou vzniku trov spätých s obhajobou žalobcu zvoleným právnym zástupcom. Súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/402/2015 z 28.4.2016 (R 17/2018), podľa ktorého aj v prípade, ak nárok na náhradu nákladov vynaložených poškodeným (obvineným) na jeho obhajobu v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený alebo trestné stíhanie bolo voči nemu zastavené, bol uplatnený podľa zákona č. 58/1969 Zb., súd môže priznať len náhradu účelne vynaložených trov, výška ktorých zodpovedá tarifnej odmene advokáta určenej osobitným právnym predpisom účinným v čase robenia úkonov. Uvedené teda znamená, že odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát, je nepochybne hotovým výdavkom, ktorý patrí medzi základné druhy trov konania, avšak v súvislosti s

náhradou trov konania platí zásada, že sa priznáva len náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda nie všetky náklady, ktoré účastník v konaní vynaložil.

18. Súd žalobcovi priznal nárok na náhradu škody vo výške 1 710,66 € a vo výške 380,73 € z dôvodu, že boli splnené podmienky pre priznanie tohto nároku. Súd na základe zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave bol povinný uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi považovať za nezákonné rozhodnutie z dôvodu, že žalobca bol v rámci trestného konania spod obžaloby oslobodený. Žalobcovi vznikla škoda na jeho majetku vyjadrená v peniazoch. Súd mal preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím na strane jednej a vznikom škody na strane žalobcu. Žalobca využil riadny opravný prostriedok smerujúci voči nezákonnému rozhodnutiu v podobe podanej sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia, čo medzi stranami sporné nebolo, a ktorá podmienka je základnou podmienkou pre priznanie nároku na náhradu škody uplatnenej žalobcom titulom nezákonného rozhodnutia - uznesenia o vznesení obvinenia voči osobe žalobcu. Nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom v konaní bol žalovanou na návrh žalobcu predbežne prerokovaný, aj keď s negatívnym výsledkom.

19. Súd žalobcovi nepriznal nárok na náhradu sumy 213,82 €, ktorá suma predstavuje náklady vynaložené žalobcom v prospech právneho zástupcu, ktorý žalobcu zastupoval počas predbežného prerokovania nároku na náhradu škody žalovanou. Súd v tomto kontexte poukazuje na citované ustanovenie § 18 ods. 3 zákona číslo 514/2003 Z.z., podľa ktorého súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

20. Súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie úroku z priznanej sumy 2 049,39 € avšak len vo výške 5,25 % odo dňa 18.11.2013 až do zaplatenia a to z dôvodu, že žalobca požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku žiadosťou zo dňa 14.05.2013 doručenou, tak Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky ako aj Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 15 zákona číslo 514/2003 Z.z. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky doručilo žalobcovi dňa 28.05.2013 vyrozumienie, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola postúpená na priame vybavenie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dňa 04.06.2013. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky doručilo žalobcovi vyrozumienie, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola postúpená Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dňa 10.06.2013. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila žalobcovi, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spätne postúpila na vybavenie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Žalobca v žalobe konštatoval, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky obdržalo žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 16.05.2013, s poukazom na ustanovenie § 16 ods. 4 veta 3 zákona číslo 514/2003 Z.z. sa žalovaná dňa 18.11. 2013 so splnením si povinnosti nahradiť žalobcovi škodu dostala do omeškania. K prvému dňu omeškania žalovanej bola základná úroková sadzba uplatňovaná Európskou centrálnou bankou vo výške 0,25%.

Súd má za to, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vznikol, po tom, čo žalovaná žalobcovi nárok na náhradu škody počas predbežného prerokovania nároku nepriznala. Súd žalobcovi priznal výšku úroku z omeškania z priznanej sumy vo výške 5,25 % odo dňa 18.11.2013 a nie v žalovanej výške 8,25 %. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Podľa názoru súdu nejde o záväzkový vzťah vzniknutý medzi stranami sporu pred 1. februárom 2013 v dôsledku čoho, by výška úrokov z omeškania bola určená podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 (§ 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.).

21. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,1 % z dôvodu, že v konaní mal žalobca úspech 90,55 %, žalovaná mala úspech v rozsahu 9,45 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr.

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)/ § 363 CSP/. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.